

TABELA DE DISPERSIE

Hash Table

- Este o structură de date **eficientă** pentru implementarea dicționarilor (și nu numai).
- Compilator – **tabelă de simboluri** (cheia = șir de caractere corespunzătoare unui identificator)
- TD poate fi folosită pentru implementarea containerelor pe care operațiile specifice sunt: **adăugare** element, **căutare** element, **ștergere** element. Ex: dicționare, colecții, mulțimi
 - JAVA - HashMap, HashSet.
 - STL – unordered_set, unordered_map
- TD este o generalizare a noțiunii mai simple de **tabelă cu adresare directă**
- Notății
 - n – numărul de elemente din container
 - un element e din container este o pereche cheie (c) – valoare (v)
($TElement = TCheie \times TValoare$)
 - U – universul (domeniul) cheilor
 - K – domeniul actual al cheilor (mulțimea cheilor efectiv memorate în container)

Tabelă cu adresare directă

- Notății
 - chei numere naturale, chei distincte
 - $U = \{0, 1, 2, \dots, m-1\}$ - m relativ mic
 - K – domeniul actual al cheilor (mulțimea cheilor efectiv memorate în container)
- Tabela cu adresare directă este memorată sub forma unui vector $T[0..m-1]$
 - Locația $T[c]$ va corespunde cheii c
 - Dacă o cheie $c \notin K$, atunci $T[c]$ va conține NIL (sau o valoare special care marchează locație goală)
 - $T[c]$ poate memora un pointer spre elementul având cheia c sau elemental (cheia și valoarea asociată)

TElement

$c: TCheie$

$v: TValoare$

TabelaAdresareDirecta

$m: \text{Întreg}$

$e: TElement[0..m-1]$

CAUTĂ (T, c)

//pre: T este o tabelă cu adresare directă, c este de tip TCheie
@ returnează $T.e[c]$

ADAUGĂ (T, e)

//pre: T este o tabelă cu adresare directă, e este de tip TElement
@ $T.e[e.c] \leftarrow e$

ȘTERGE (T, c)

//pre: T este o tabelă cu adresare directă, c este de tip TCheie
@ $T.e[e.c] \leftarrow \text{NIL}$

- Observații
 - funcționează bine dacă universul cheilor este mic
 - complexitatea timp a operațiilor este $\phi(1)$
 - spațiul de memorare este $\phi(|U|)$

Tabela de dispersie

- spațiul de memorare este $\phi(|K|)$
- complexitatea timp **medie** pentru toate operațiile pe TD (adăugare, căutare, ștergere) este $\phi(1)$.
 - **căutarea** unui element într-o TD poate necesita $\phi(n)$ în caz **defavorabil** (ca și căutarea în liste)
 - în practică, dispersia funcționează foarte bine
 - timpul **mediu** preconizat pentru căutare este $\phi(1)$
- funcție de dispersie (*hash function*) $d : U \rightarrow \{0, 1, \dots, m-1\}$
- **dispersia perfectă** (*perfect hashing, perfect hash function*)
- $d(c_1) = d(c_2)$ coliziune
- **adăugarea unui nou element** $e=(c, v)$
 - se calculează $i = d(c)$
 - dacă locația i este liberă, atunci se adaugă elementul
 - dacă la locația i mai e memorat un alt element \Rightarrow **rezolvare coliziune**
- funcție de dispersie bună
 - este ușor de calculat (folosește operații aritmetice simple) - $\phi(1)$
 - produce cât mai puține coliziuni.

Interpretarea cheilor ca numere naturale

- Majoritatea funcțiilor de dispersie presupun universul cheilor din mulțimea numerelor naturale
- În cazul în care cheile nu sunt numere naturale, trebuie găsită o modalitate de a le interpreta ca numere naturale – o funcție care asociază fiecărei chei un număr natural (implementare - $hashCode: T_{Cheie} \rightarrow \{0,1,2,\dots\}$)
 - Ex: identificatorul **pt** poate fi interpretat ca un număr în baza **128** – $(pt)_{128} = 112 \cdot 128 + 116 = 14452$.
- Pp. în cele ce urmează că avem chei naturale.

Funcții de dispersie

- O funcție de dispersie bună satisface (aproximativ) *ipoteza dispersiei uniforme simple* (**Simple Uniform Hashing**): fiecare cheie se poate dispersa cu aceeași probabilitate în oricare din cele m locații.
 - $P(d(c) = j) = \frac{1}{m}, \forall j = 0, \dots, m-1 \quad \forall c \in U$
 - Dacă această ipoteză este verificată, atunci se minimizează numărul de coliziuni
 - în practică se pot folosi tehnici euristice pentru a crea funcții de dispersie care să se comporte bine.

I. Metoda diviziunii

- Dispersia prin diviziune
- $d(c) = c \bmod m$
- Experimental: valori bune pentru m sunt numerele prime nu prea apropiate de puteri exacte ale lui 2 (ex: 13,...)
- $m=13$
 - $c=63 \Rightarrow d(c)=11$
 - $c=26 \Rightarrow d(c)=0$

II. Metoda înmulțirii

- $d(c) = [m \cdot (c \cdot A \bmod 1)]$ unde " $c \cdot A \bmod 1$ " reprezintă $c \cdot A - [c \cdot A]$
- Valoarea lui m nu e critică (în general este o putere a lui 2)
- Knuth: valoarea optimă pentru A este $\frac{\sqrt{5}-1}{2} \approx 0.6180339887$ - **golden ratio**

III. Dispersia universală

- $c = \langle c_1, c_2, \dots, c_k \rangle$

- $d(c) = (\sum_{i=1}^k c_i \cdot x_i) \bmod m$ unde $\langle x_1, x_2, \dots, x_k \rangle$ este o secvență de numere aleatoare fixate (selectate de-a lungul inițializării funcției de dispersie)
- Proprietate (foarte bună): oricare ar fi două chei distincte a și b , probabilitatea ca o funcție de dispersie aleatoare d să le mapeze în aceeași locație în tabela de dispersie este $\frac{1}{m}$.

A. Rezolvare coliziuni prin liste independente (înlănțuire) – SEPARATE CHAINING

- Elementele care se dispersează în aceeași locație (sunt într-o coliziune), vor fi puse într-o listă înlănțuită
- Locația j conține un pointer către capul listei înlănțuite a elementelor care se dispersează în locația j (dacă această listă e vidă, se memorează NIL).
- Ex: $m=10$, $U=\{c_1, \dots, c_{10}\}$, $K=\{c_1, c_2, c_3, c_4, c_5\}$ și $d(c_1)=d(c_4)=1$, $d(c_2)=5$, $d(c_3)=d(c_5)=7$

Reprezentare și operații

TElement

c :TCheie

v :TValoare

Container

m :Întreg

l :TListă[0.. m -1]

- d este funcția de dispersie
- pp. cheia are o singură valoare asociată

CAUTĂ (C, ch)

// pre: C este un container reprezentat sub forma unei TD (coliziuni prin înlănțuire), ch este de tip

// TCheie

@ caută elementul cu cheia ch în lista $C.l[d(ch)]$

ADAUGĂ (C, e)

// pre: C este un container reprezentat sub forma unei TD (coliziuni prin înlănțuire), e este de tip

// TElement

@ se adaugă elementul e în capul listei înlănțuite $C.l[d(e.c)]$

ȘTERGE (T, ch)

// pre: C este un container reprezentat sub forma unei TD (coliziuni prin înlănțuire), ch este de tip

// TCheie

@ se șterge elementul cu cheia ch din lista înlănțuită $C.l[d(e.c)]$

Observații

- Este posibil ca listele independente să fie memorate ordonat după cheie sau valoare
- Funcția de dispersie este considerată *bună* dacă listele au aproximativ aceeași lungime

- Dacă apar multe liste de vide sau liste prea lungi \Rightarrow redispersare (**rehashing**)

Exemplu

$$m=10, d(c)=c \bmod m$$

c	5	15	13	22	20	35	30	32	2
d(c)	5	5	3	2	0	5	0	2	2

0	→30→20
1	
2	→2→32→22
3	→13
4	
5	→35→15→5
6	
7	
8	
9	

Iterator

Telement

c:Tcheie

v:TValoare

Nod

e:TElement

urm:↑Nod

Container

m:Întreg

l:↑Nod [0..m-1]

IteratorContainer

c:Container

pozCurent:Intreg

curent:↑Nod

(a se vedea implementarea operațiilor la <http://www.cs.ubbcluj.ro/~gabis/sda/Cursuri/Curs10/>).

Timp defavorabil pentru operații

Pp n este numărul elementelor din container.

- **CAUTĂ** – $O(n)$
- **ADAUGĂ** - $\phi(1)$
- **ȘTERGE** – presupune (1) căutare nod în lista înlănțuită + (2) ștergere nod $O(n)$

Analiza dispersiei cu înlănțuire

Notății și presupuneri

- $\alpha = \frac{n}{m}$ factorul de încărcare al tablei (numărul mediu de elemente memorate într-o înlănțuire)

- Pp. că timpul de calcul al funcției de dispersie este $\theta(1)$ (!! la timpul de căutare se adaugă și timpul de calcul al funcției de dispersie)

- La **căutare** apar 2 cazuri
 - Căutare **cu succes**
 - Căutare **fără succes**

Teorema 1. Într-o TD în care coliziunile sunt rezolvate prin înlănțuire, în *ipoteza dispersiei uniforme simple* (SUH), o căutare **fără succes**, necesită, în *medie*, un timp $\theta(1 + \alpha)$.

Teorema 2. Într-o TD în care coliziunile sunt rezolvate prin înlănțuire, în *ipoteza dispersiei uniforme simple* (SUH), o căutare **cu succes**, necesită, în *medie*, un timp $\theta(1 + \alpha)$.

CONCLUZII

- Dacă $n = O(m) \Rightarrow \alpha = \frac{O(m)}{m} = O(1) \Rightarrow$ **căutarea** necesită, în *medie*, timp constant $\theta(1)$
- Adăugarea necesită $\theta(1)$
- Dacă listele sunt dublu înlănțuite atunci ștergerea unui nod se poate face în $\theta(1)$

\Rightarrow **TOATE OPERAȚIILE (adăugare, căutare, ștergere) POT FI EXECUTATE ÎN MEDIE ÎN $\theta(1)$**

PROBLEME

1. Presupunem că folosim o funcție de dispersie aleatoare **d** pentru a dispersa n chei distincte într-o tabelă T de dimensiune m . Care este numărul mediu de coliziuni? (cardinalul probabil al mulțimii $\{(x, y) \in T_{Cheie} \times T_{Cheie} : d(x) = d(y)\}$)
2. Presupunem că folosim o TD în care coliziunile sunt rezolvate prin înlănțuire (liste independente), dar fiecare listă este ordonată după cheie. Care va fi timpul de execuție pentru **căutare** (cu succes, fără succes), **adăugare** și **ștergere**?
3. Arătați că dacă $|U| > n \cdot m$, atunci există o submulțime a lui U de mărime n ce conține chei care se dispersează toate în aceeași locație, astfel încât timpul de căutare pentru dispersia cu înlănțuire, în cazul cel mai defavorabil, este $\phi(n)$.